

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24432/2024
11.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Ирене Вуковић, Бранислава Босиљковића и Драгане Маринковић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Горан Гавриловић, адвокат из ..., против противника предлагача "Коридори Србије" д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради одређвања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизијама предлагача и противника предлагача изјављеним против решења Вишег суда у Краљеву Гж 391/24 од 22.08.2024. године, у седници већа одржаној 11.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама предлагача и противника предлагача изјављеним против решења Вишег суда у Краљеву Гж 391/24 од 22.08.2024. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије предлагача и противника предлагача изјављене против решења Вишег суда у Краљеву Гж 391/24 од 22.08.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву Р1 95/21 од 09.11.2023. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за део експроприсане кат.парц. бр. .. КО ..., површине од 18а и 12м2, уписане у листу непокретности број .. КО ..., ради изградње дела аутопута Е-761 Појате-Прељина, деоница Крушевац (Кошеви)-Адрани, у укупном износу од 820.219,92 динара. Ставом другим изреке, одређена је новчана накнада за биљне културе на експроприсаној парцели ближе описаној у ставу 1. изреке решења, у укупном износу од 24.860,64 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу као власнику наведене непокретности ближе описане у ставу 1. изреке решења са обимом удела 1/1 исплати на име накнаде за експроприсану непокретност, као и за биљне културе износ од укупно 845.080,56 динара са законском затезном каматом од 09.11.2023. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу накнади трошкове ванпарничног поступка у износу од 211.812,50 динара.

Решењем Вишег суда у Краљеву Гж 391/24 од 22.08.2024. године, одбијене су као неосноване жалбе предлагача и противника предлагача и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач и противник предлагача су благовремено изјавили ревизије, предлагач због погрешне примене материјалног права, а противник предлагача из свих законских разлога, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) - ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењује одредба овог Закона о ревизији против пресуде.

Предмет тражене правне заштите је одређивање накнаде за експроприсану непокретност, за коју је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у грађевинско земљиште пре доношења решења о експропријацији. Побийана одлука заснована је на примени одредби члана 88. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09 ... 52/21), као и члана 4. Уредбе о утврђивању просторног плана подручја посебне намене инфраструктурног коридора аутопута Е – 761, деоница Појате – Прељина („Службени гласник РС“ бр. 10/2020), тако што је накнада предлагачу одређена на основу тржишне вредности предметне непокретности као грађевинског земљишта, које је приведено планираној намени. У овом случају не може се применити члан 26. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“ број 62/23), који је ступио на снагу 04.08.2023. године и којом одредбом је извршена допуна члана 88. Закона о планирању и изградњи, јер би то било у супротности са забраном повратног дејства закона и свих других општих аката прописаном чланом 197. став 1. Устава Републике Србије. Правноснажна одлука не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште изражено у одлукама Врховног суда и Уставног суда, по коме процена тржишне вредности непокретности Пореске управе не искључује извођење доказа вештачењем у судском поступку, који се води због изосталог споразума о висини накнаде у поступку пред органом управе. Припадајући износ новчане накнаде предлагачу утврђен је вештачењем и висина новчане накнаде је одређена применом критеријума за Катастарску општину Ратина, које је вештак узео у обзир при одређивању тржишне вредности експроприсане парцеле. Другостепена одлука је у складу са праксом по којој се тржишна вредност одређује према сврси због које је у складу са планским актом утврђен јавни интерес и донето правноснажно решење о експропријацији.

Имајући у виду наведено, нема услова за одлучивање о ревизијама странака као изузетно дозвољеним у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема потребе за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП ("Службени гласник РС", бр. 25/82, 48/88, "Сл. гласник РС", бр. 46/95...14/2022), Врховни суд је нашао да ревизије нису дозвољене, јер су изјављене против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, који се примењује у овом поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

С тим у вези, на ревизијски поступак у овој правној ствари сходно се примењује имовински цензус за изјављивање ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Иницијални акт - предлог у овој правној ствари поднет је 12.05.2021. године и вредност предмета спора је 845.080,56 динара, што према средњем курсу НБС за 1 евро на дан подношења износи динарску противвредност 7.187,38 евра.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења иницијалног акта, то ревизије предлагача и противника предлагача нису дозвољене према члану 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић